

SVFN

Tekst Elsje van Ree

Portret Jelle Janswaard

Samenwerkende
Vak Fotografen
N e d e r l a n d

Postbus 138, 2501 Den Haag
Joseph Ledelstraat 58
2518 KM Den Haag

T 070 345 56 67
F 070 345 56 67
E info@svfn.nl
W www.svfn.nl

Op het eerste gezicht

In de studio in Wormer, vlak bij Amsterdam, werken Lieke Heijn en Pim Janswaard samen. Alles doen ze samen, werken, werk bespreken, plannen, fotograferen en samen leven.

"Camera on", het rode lichtje brandt, de camera's lopen, alle aandacht voor de Cameron Studio.

"We kunnen heel goed onscherp fotograferen"

vrouw' zijn bijna alle foto's wel buiten gemaakt. Het boek moet de sfeer van het boerenleven uitstralen. De winterfoto's zijn ook 's zomers gemaakt, behalve natuurlijk de foto van het sneeuwlandschap. Die komt uit

altijd wel een natuurlijk verloop alhoewel we het werken met art-directors soms wel een beetje beu zijn. Sommigen komen te laat, hebben hun schets vergeten, roepen 'doe maar wat' en er achteraf toch niet

ons archief. Op een winterse dag gaat Pim de polder in met de Nikon." Ook de reisfoto's, gemaakt tijdens de eigen vakanties komen uit het archief. Er worden series samengesteld op onderwerp, die series worden voorzien van een tekst en aan de bladen gestuurd. "Alles wat erop staat is reallife, waar gebeurt dus. We gaan op pad met kleine cameraatjes, dan val je niet zo op. We kijken, waar gebeurt wat en gaan erop af. De teksten bij de series maken we zelf, ze krijgen graag iets dat pasklaar is en wat ze ook op ideeën brengt."

Top-10

"Toen we pas begonnen pakten we alles aan. We hadden veel retailklanten, Halfords, Schoenenreus, Etos. Dat doen we nog wel maar langzamerhand verschuift het toch, werken we meer voor bladen en uitgeverijen. Er is

gelukkig mee zijn, enzovoorts. Destijds, toen we nog met Polaroids werkten was dat ook wel lastig. Polaroids bleken bij overbelichting nogal uit. 'Komt dat wel goed?' vroegen ze dan en gingen onzeker naar huis. Gelukkig gaat het nu anders. Bijvoorbeeld bij het fotograferen van interieurs, je maakt een paar opnames die je op de computer over elkaar zet." Lieke vult aan: "Vroeger gingen we met koffers vol apparatuur op pad. Dat komt doordat Pim bij Sony heeft gewerkt, daar zetten ze op elk knopje een lampje. Dat doen we dus niet meer. Af en toe een klein lampje is genoeg. Het werken voor bladen is veel leuker, je hebt veel meer vrijheid. Soms stuurt een blad een styliste, maar het zijn toch alle 'handtekeningen' samen die het beeld maken." Het is de inbreng van de kok, de styliste, visagiste en de fotograaf samen die samen het product maken. "We huren vaak zelf mensen in,

afhankelijk van de productie, ieder heeft zijn of haar eigen stijl. We hebben onze eigen Top-10 van vakmensen die ons terzijde staan."

De lijst van opdrachtgevers is imposant. Wie kent ze niet: Albert Heijn, Shell, Greenery, Dekamarkt? Het aantal kookboeken is bijna genoeg om een kookwinkel van een bibliotheek te voorzien. De nieuwste zijn: *Gezond genieten met Sonja, D'Antuono, Kook ook Multiculti* en *Kook ook Brood* en er verschijnt rond deze tijd een mannenkookboek van Albert Heijn. Foto's met stijl, smakelijk en sfeervol, de gezelligheid van mensen aan tafel (Boer zoekt vrouw), het uitnodigende van modellen met 'home made' gerechten en kanten kleedjes (voor Libelle en Ariadne), strakke fashion en uitnodigende reisfoto's van Marokko en Italië. Het kan, samen werken. En het resultaat: 1+1>2.

www.cameron-studio.nl

"Al die 'handtekeningen' bij elkaar bepalen het beeld"

Tadelos

"In de studio werken we met de Mamiya RZ en met de nieuwste Phase One, een prettige achterwand." Hoe kan het anders, praten over fotografie betekent ook praten over techniek. Over het wel of niet aanschaffen van de Nikon D3, of die beter is en wat het uit maakt en onder welke omstandigheden. "Wij verkopen altijd eerst wat we hebben voor we iets nieuws aanschaffen. We willen de D3 wel hebben, we zien er de voordelen wel van in, hij is wel beter. Hoewel het in druk niet zoveel uitmaakt: 12, 20 of 25 megapixels. Vroeger maakten lithografen er wel een issue van, maar nu niet meer. Onze reisfoto's maken we met een consumentencamera, de Canon G5. Het ziet er prima uit. Het boeit niet meer, al dat gedoe over megapixels, al die toestanden. Ook de interieurs doen we met de Nikon. Hier in de studio hangen afdrukken van een meter. Die zien er 'tadelos' uit." Over dit stukje voert vooral Pim het woord. Betekent het dat vooral hij degene is die zich bezighoudt met de techniek?

In de kluis

Samen werken, hoe doe je

dat? Fotografen zijn bij uitstek alleengangers, eigenwijze mannen en vrouwen die het liefst helemaal alleen bezig zijn. Hele dagen alleen in de studio, hele dagen alleen op pad, soms met een assistent, maar de fotograaf is degene die de dienst uitmaakt. Werkt dat, twee fotografen? "We werken altijd samen, verdelen de taken op een natuurlijke manier: voorbespreken, het opstellen van het licht, de opbouw van de set. De camera neerzetten doe ik meestal, Pim richt zich op het digitale gedeelte. Dan kijken we: is dit wat we willen? En kunnen we aan het werk. We beginnen met een testje, dat schrijven we op. De briefjes met de uitgangspunten per opname, instellingen van de agregaten en zo, gaan de kluis in, zodat ieder van ons afzonderlijk ook achteraf dezelfde resultaten kan behalen. Als je zo'n dag begint neem je de notities erbij. Het gaat eigenlijk vanzelf, we verdelen de taken op een heel natuurlijke manier." Lieke laat er geen twijfel over bestaan, het kan, al vijftien jaar lang, en het gaat goed. "We houden van natuurlijk licht, daar werken we aan. Bij de studio hebben we wel een mogelijkheid voor

daglichtopnames, maar dat is zo oncontroleerbaar. Per opdracht bepalen we licht en sfeer, tussendoor doen we af en toe testjes. Voor fashion kiezen we voor ander licht dan voor culinair of voor lifestyle. Om het licht zo natuurlijk mogelijk te laten overkomen hebben we een soort box gebouwd van zeven bij vijf meter, een buizenframe bespannen met wit katoen. Het licht komt vaak van achter. Bij fashion werken we meestal niet in deze setting, dan gebruiken we vaker frontaal licht."

Boer zoekt vrouw

"Wij kunnen heel goed onscherp fotograferen, dat is een keuze. Het is net wat je oog als eerste ziet. Er moet een lekkere sfeer zijn met liefst kleine onderwerpen, gefocust op één ding. Soms willen opdrachtgevers een hele gedekte tafel, alles moet scherp zijn. Maar het gaat om de sfeer, niet alles hoeft dan even duidelijk te zijn." De beelden van groepen mensen aan tafel zien eruit alsof Lieke en Pim zelf aan tafel zaten en deel uit maakten van het gezelschap, een familiefeest. Bedrieglijk, alles is in scène gezet. "Voor de foto's van het kookboek van 'Boer zoekt

